

Jeesus on Jumalan pelastava rakkaus

Jokin aika sitten eräs toimittaja kysyi minulta: ”Miksi oikeastaan pidät tuollaisia puheita?” Vastasin hänelle: ”Pidän niitä, koska pelkään ihmisten joutuvan helvettiin.” Hän hymyili ja vastasi: ”Eihän helvettiä ole olemassakaan!” Sanoin hänelle: ”Voit toki odottaa. Sadan vuoden kuluttua tiedät, olitko oikeassa vai pitikö Jumalan Sana sittenkin paikkansa.” Kysyin häneltä: ”Oletko joskus pelännyt Jumalaa?” ”En ole” hän vastasi, ”eihän rakastavaa Jumalaa tarvitse pelätä.” Vastasin: ”Nyt puhut kyllä pötyä. Jos jollakulla on edes aavistus Jumalasta, hänen täytyy tajuta, ettei ole olemassa mitään kauhistuttavampaa kuin pyhä ja oikeudenmukainen Jumala, syntiemme tuomitsija. Luuletko, että Hän vaikenee synneistäsi? Puhut ´rakastavasta Jumalasta´. Ei Raamattu kuitenkaan sano niin. Raamattu sanoo, että ´hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin´” (Hepr. 10:31).

Oletko sinä koskaan pelännyt Jumalaa? Jos et, et ole vielä edes alkanut nähdä Jumalan pyhyttä ja syntisen elämäsi todellisuutta. Kun alat pelätä Jumalaa, heräät kysymään: ”Kuinka voin kestää Jumalan edessä?” Aikamme suurin tyhmyys on, ettei Jumalan vihaa enää pelätä. On aikamoinen paatuneisuuden osoitus, kun ihmiset eivät enää ota todesta Jumalaa ja Hänen vihaansa syntiä kohtaan. Professori Karl Heim kertoi, kuinka hän Kiinanmatkallaan tuli Pekingiin ja hänet vietiin vuorelle, jonka huipulla sijaitsi ”taivaan alttari”. Hänelle selitettiin, että ”sovituksen yönä” vuori täyttyy sadoistatuhansista ihmisistä, jotka kantavat lyhtyjä. Silloin keisari menee ylös vuorelle – siihen aikaan Kiinaa hallitsivat vielä keisarit – ja tuo kansansa edestä sovitusuhrin.

Heim jatkoi: ”Nämä pakanat aavistivat jotakin Jumalan vihasta ja ihmisen tarpeesta sovitukseen.” Sivistynyt keskieurooppalainen kuvittelee, että hän voi puhua ”rakastavasta Jumalasta”, joka on onnellinen nähdessään, kuinka ihmiset maksavat kiltisti kirkollisveronsa. Parempi olisi oppia taas pelkäämään Jumalaa. Kaikkihan me olemme tehneet syntiä. Sinäkö muka et? Tietysti olet!

Kun opimme taas pelkäämään Jumalaa, kysymme: ”Miten Jumalan vihalta voi pelastua? Missä on pelastus?” Silloin vasta kykenemme ymmärtämään, että Jeesus on Jumalan pelastava rakkaus. ”*Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat*” (1. Tim. 2:4). Hän ei kuitenkaan voi olla epäoikeudenmukainen. Hän ei voi vaieta synnistä. Siksi hän antoi Poikansa – pelastukseksi, sovituksi.

Lähde kanssani Jerusalemiin. Kaupungin laidalla on kukkula. Näemme tuhansittain ihmisiä. Ihmisjoukon ylitse kohoaa kolme ristiä. Mies vasemmanpuoleisella ristillä on meidän kaltaisemme, synnintekijä, samoin oikealla puolella oleva. Katsokaa tuota keskimmaisella ristillä riippuvaa miestä. Katsokaa Häntä: mies piikkikruunu päässä – ja Hän on elävän Jumalan Poika! Miksi Hän riippuu siinä? Tuo risti on Jumalan alttari. Jeesus on Jumalan Karitsa, joka kantaa maailman synnit ja sovittaa meidät Jumalan kanssa.

Niin kauan kuin et ole löytänyt Jeesusta, olet Jumalan vihan alainen, vaikket sitä itse huomaisikaan ja vaikka kieltäisit koko asian. Vain sillä, joka on tullut Jeesuksen luokse, on rauha Jumalan kanssa: ”Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi” (Jes. 53:5).

Käytän nyt hieman kömpelöä esimerkkiä. Olin tykkimiehenä ensimmäisessä maailmansodassa. Tykeissämme oli suojakilvet. Panssarivaunuhyökkäyksen alkaessa olimme etulinjassa ilman jalkaväkeä.

Vihollisen luoteja ropisi suojakilpiimme kuin rakeita. Kilpemme olivat kuitenkin niin vahvoja, että olimme turvassa niiden takana. Ajattelin, että jos ojentaisin kättäni edes vähän suojakilven ulkopuolelle, se lävistettäisiin heti. Jos niin kävisi, olisin mennyttä ja vuotaisin surkeasti kuiviin. Suojakilven takana olin kuitenkin turvassa. Jeesus on minulle kuin tuo kilpi. Tiedän, että ilman Jeesusta tuhoudun Jumalan viimeisellä tuomiolla. Ilman Jeesusta minulla ei ole rauhaa Jumalan kanssa, vaikka mitä tekisin. Ilman Jeesusta en voi kuolla ilman hirvittävää pelkoa. Ilman Jeesusta menen ikuiseen kadotukseen. Ikuinen kadotus on olemassa. Tulet vielä näkemään sen. Seisoessani Jeesuksen ristin takana olen kuitenkin suojassa ikään kuin suojakilven takana. Tiedän, että Hän on sovitukseni. Hän on pelastukseni! Jeesus on Jumalan pelastava rakkaus. *”Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat.”* Siksi Hän antoi Poikansa pelastukseksi ja sovitukseksi – myös sinulle. Älä lepää ennen kuin olet löytänyt rauhan Jumalan kanssa, älä lepää ennen kuin olet pelastunut!

Wilhelm Busch